

La tribuna

Drets d'autor

Les tarifes fixades als usuaris per l'Sdadv han de ser les més baixes possibles

SÍLVIA

Bonet

Certs sectors econòmics del país han mostrat la seva preocupació davant de les tarifes que s'apliquen en concepte de drets d'autor i drets veïnals, sobre tot degut a què ens alguns casos consideren que no s'adapten a la realitat del país.

Algunes d'elles s'apliquen en format impost, un percentatge sobre la facturació o sobre els ingressos d'explotació obtinguts.

De la mateixa manera es coincideix en l'opinió de què existeixen certes mancances en conèixer per una banda quin és el repertori d'artistes sobre el qual té dret de representació l'Sdadv, i per l'altre si la música de producció pròpia es troba dintre del catàleg, i de quina forma es gestiona.

Ens trobem en un moment econòmic certament complex, l'inici de la tributació directa amb l'IRPF, l'augment de les cotitzacions de la CASS que provoquen una pèrdua del poder adquisitiu de les empreses, i sense oblidar que ens troben encara immersos en una crisi econòmica de la qual encara no ens hem sortit.

D'entrada però, vull que quedi molt clar que de cap de les maneres existeix la intencionalitat de menystenir l'obligació que tenim tots els ciutadans en protegir els drets d'autor i de què hi hagi la compensació econòmica que respongui justament i que doni resposta a les seves necessitats, i que alhora les tarifes s'ajustin a la realitat del nostre país.

Andorra té contrets compromisos envers la protecció dels drets d'autor, tant a nivell nacional com a nivell internacional, i hem de ser responsables i donar resposta a aquesta obligació.

Quan es va aprovar la llei de creació de l'Sdadv va implicar la posa

EL PERIÒDIC

da en marxa de la Societat de Drets d'autor i de Drets Veïns del Principat d'Andorra. Era un compromís adquirit per Andorra des del 1999.

El treball que varem fer a la comissió d'economia va voler incorporar reduccions en les tarifes per a administracions públiques i entitats amb finalitats culturals, educatives i socials sempre que no tinguessin ànim de lucre, així com també exoneracions en activitats sense ànim de lucre de biblioteques, etc.

També l'esperit de la llei seguia el mateix principi promulgat per l'OMPI, que destaca que amb independència de la forma i el mètode que la legislació nacional prengui, qualsevol solució aplicada sobre les

Calia fer l'esforç per tal que la recaptació fos el més equitativa al nombre d'habitants del nostre país, i evitar el model de l'SGAE

obres protegides s'han de basar en els següents dos principis:

- S'ha de garantir la remuneració als autors i altres titulars de drets; i
- Ha de ser fàcil per als usuaris a respectar.

Tal com es troba actualment la situació econòmica del país, considerem, i ja es va considerar en aquell moment, que era essencial que la Societat fos el màxim de senzilla, que generés les mínimes despeses

de gestió per poder repartir el màxim de quotes als seus associats i que les tarifes fixades als usuaris fossin les més baixes possibles.

CALIA FER L'ESFORÇ per tal que la recaptació fos el més equitativa al nombre d'habitants del nostre país, i no com ara que s'ha seguit fil per randa el model de l'SGAE, que presenta un model caducat, rebutjat per molts sectors, inclús an-

tics treballadors, i que a més les seves tarifes es troben sota un paraigües de més de 40 milions de persones, i nosaltres som 70.000.

El Govern amb la seva participació al Consell d'Administració de la societat andorrana ha de permetre impulsar aquest model en contra de models de societats de drets d'autor d'altres països basats únicament en la recaptació. Per tant, tornem a remarcar el nostre desig que la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autors i Drets Veïns del Principat d'Andorra sigui el màxim de lleugera i que estableixi les tarifes més baixes possibles. ≡

Consellera General SDP
Grup Mixt